

ဘာသာပြန် စာရေးဆရာ - Shwe Paji

ဖြိုင်ဘက်ကင်းစာအုပ်သစ်

(လုယွံ)

(Chapter 29 - 42)

စာစဉ် - ၃

Chapter 29

လုယွီ၏ အမူအရာသည် ယခင်ကအတိုင်း မပြောင်းမလဲ တည်ရှိနေသော်လည်း အမှန်တကယ်ကမူ နတ်ဆေးသမားတော်တုန်၏ ပြောကြားချက်များသည် မှန်ကန်ပေ၏။

ပါရမီရှင်တစ်ယောက် ဖြစ်သော ကောင်းကင်ဘုံ အင်ပါယာပင် အလွန်စိတ်အားထက်သန်သူ ဖြစ်သော်လည်း သူ၏မိသားစုထံမှ မြောက်များစွာသော ဆေးမယ်ပစ္စည်းများနှင့် ဆေးညွှန်းများမှနေ၍ အတွေ့အကြုံ ရယူခဲ့ရသည်။

"ဟုတ်တယ် ယွီအာ ... မင်းရဲ့အစ်မက အရမ်းအားနည်းနေတုန်းပဲ ... အရင်ဦးဆုံး နတ်ဆေးသမားတော်တုန်ကို မင်းရဲ့အစ်မကို ကုသခွင့်ပေးသင့်တယ်"

သခင်မကြီးယွီရုံက ဝင်ရောက်ပြောဆိုလိုက်သည်။

ထိုသို့ပြောဆိုခြင်းမှာ သခင်မကြီးယွီရုံက သူမ၏သားဖြစ်သူကို မယုံကြည်၍ မဟုတ်ပေ။ ယခု လက်ရှိတွင် လုလမ်ရွှမ်းက အိပ်ရာပေါ်တွင် လဲလျောင်းနေရ၏။ မိခင်တစ်ယောက်အနေဖြင့် သူမက သမီးဖြစ်သူအပေါ် ဆိုးကျိုးဖြစ်လာမည်ကို မလိုလားဘဲ စိတ်အချရဆုံး နည်းလမ်းအား ရွေးချယ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

"မင်းက ဘာစောင့်နေတာလဲ ... ဘာလို့ ဆေး ယူမလာသေးလဲ"

နတ်ဆေးသမားတော်တုန်က သူ၏နောက်ရှိ တပည့်ဖြစ်သူအား ညွှန်ကြား

လေသည်။

ဆေးပညာသင်တပည့်က အသိစိတ်ပြန်ဝင်လာပြီး ဆေးပန်းကန်အား အလျင်စလိုဖြင့် အစေခံတစ်ယောက်အားပေးပြီး လုလမ်ရွှမ်းထံသို့ ပို့ခိုင်းလိုက်သည်။

လုယွီက နံဘေးဘက်တွင် မတ်တတ်ရပ်နေဆဲဖြစ်ပြီး မည်သည့် စကားမျှ မဆိုပေ။ အရာအားလုံးသည် သူ့မိခင်၏ ဆုံးဖြတ်ချက်သာဖြစ်၍ သူစိမ်းများ ရှေ့တွင် မိခင်ဖြစ်သူအား ကလန်ကဆန်မလုပ်လိုချေ။

"ငါ ဒီ ဆေးကိုမသောက်ဘူး ... ရှောင်ယွီ မင်း သန့်စင်ထားတဲ့ဆေးကို ထုတ်လိုက် ... ငါ မင်းကိုယုံတယ်"

ရုတ်တရက် လုလမ်ရွှမ်းက ပြောကြားလာခဲ့သည်။

လုလမ်ရွှမ်း ထိုစကားအား ပြောပြီးချိန်တွင် အခန်းတစ်ခန်းလုံး တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်သွားခဲ့သည်။

နတ်ဆေးသမားတော်တုန်က သူ၏မုတ်ဆိတ်ကိုသပ်ရင်းမှ သက်ပြင်းရှည် တစ်ချက်ချကာ စကားပြောလိုက်သည်။

"အကြီးဆုံးသခင်မလေး ... ကျွန်တော့်ရဲ့ဆေးက ခါးတယ် ဆိုပေမဲ့ အရိုး ပျော့ဆေးမှုန့်ရဲ့ အာနိသင်ကို ချေဖျက်နိုင်ပါတယ် ... သခင်မလေး သောက်သုံးသင့်တယ်"

"ငါက ဂျီးများနေတာ မဟုတ်ဘူး ... အမေ ဒီတစ်ကြိမ်တော့ ကောင်ငယ်လေးယွီကို ယုံကြည်ပေးလိုက်ပါ"

လုလမ်ရွှမ်းက အခိုင်အမာပြောဆိုလိုက်သည်။

အမှန်တကယ်က လုလမ်ရွှမ်းသည် သူမ၏မောင်ဖြစ်သူ ဆေးသန့်စင်ပြီး ပြီ ဟူသည်အား ယုံကြည်ခြင်းမရှိပေ။ သို့ရာတွင် သူမ၏ရှေ့မှမြင်ကွင်းတွင်

လုယွီက အောက်စည်းသို့ ရောက်နေပြီး အခက်အခဲ ကျနေခဲ့သည်။

လုလမ်ရွမ်းက သူမ၏မောင်ငယ်လေးအား အမြဲတစေ ဂရုစိုက်သူ ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် သူမ၏မောင်ငယ်လေးသည် သူမအား အန္တရာယ်ဖြစ်စေ မည့် တစ်စုံတစ်ခုအား သန့်စင်လိုက်မည်ဟု သူမမယုံကြည်ပေ။

သခင်မကြီးယွီရုံလည်း ဆွံ့အသွားလေ၏။ သူမက မည်ကဲ့သို့ ရွေးချယ်ရ မည်အား မသိတော့ပေ။ အကယ်၍ တခြားကိစ္စသာဆိုလျှင် မည်သည့်ရလဒ် မဆို ကောင်းမွန်စွာဖြင့် သူမ လက်ခံနိုင်သည်။ သို့ရာတွင် ယခုကိစ္စက သမီး ဖြစ်သူ၏ ကျန်းမာရေးနှင့် ဆက်စပ်နေသဖြင့် သူမဂရုစိုက်နေခြင်း ဖြစ်သည်။

နတ်ဆေးသမားတော်တုန်က ဖြစ်ပျက်သမျှအား စောင့်ကြည့်နေရင်းမှ ရုတ်တရက် အေးစက်စက်ပြီးစီး စကားဆိုလိုက်သည်။

"အမတ်ငယ်လေး ... မင်းက ဆေးကိုသန့်စင်ခဲ့တယ် ဆိုမှတော့ ဒီအဘိုး ကြီးကို ကြည့်ခွင့်ပြုနိုင်မလား"

ထိုအချိန်မှာပင် လူမြောက်များစွာကလည်း အခန်းအတွင်းသို့ ဝင်လာခဲ့ ကြသည်။ အစေခံများနှင့် အစောင့်မျှသည် အနီးအနားသို့ မတိုးကပ်ဝံ့ သော်လည်း သူတို့၏အကြည့်များမှာ ယခုမြင်ကွင်းပေါ်သို့သာ ရောက်ရှိနေ ကြသည်။ သူတို့၏သခင်လေး ဆေးသန့်စင်ချင် နေသည်ဟူသော သတင်း မှာလည်း အိမ်တော်တစ်ခုလုံး သိရှိပြီးဖြစ်သည်။ ထိုဖြစ်ရပ်က ရှားရှားပါး ပါး တွေ့ရှိရခြင်းမျိုးဖြစ်ပြီး လူတိုင်းက ကြည့်ချင်နေကြသည်။

"ကောင်းပြီလေ ... ဒါက တကယ့် တန်ဖိုးကြီးတဲ့ဆေးတော့ မဟုတ်ပါဘူး ... ခင်ဗျား ကြည့်ချင်တယ်ဆိုမှတော့ ကြည့်ပေါ့"

ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် လုယွီက သစ်သားသေတ္တာအား ဖွင့်လှစ်လိုက်သည်။

‘အဲဒီဆေးပြားက အဖိုးတန်ဆေးပြား မဟုတ်ဘူးလို့ အမတ်ငယ်လေး ပြောလိုက်တာလား’

နတ်ဆေးသမားတော်တုန်က စိတ်အတွင်းမှနေ၍ အေးစက်စက် ရယ်မော နေမိသည်။ ကြည့်ရသည်မှာ အမတ်ငယ်လေးက သူ့အတွက် ထွက်ပေါက် တစ်ခုချန်၍ ပြောဆိုခြင်းဖြစ်ပေမည်။

သို့ရာတွင် နတ်ဆေးသမားတော်တုန်က မည်သည့်အမှုအရာမှ မျက်နှာ ပေါ်၌ ပြသထားခြင်းမရှိပေ။ သူ၏အပြုံးကို ဆက်လက် ထိန်းသိမ်းထားဆဲ ဖြစ်သည်။

သို့သော် နတ်ဆေးသမားတော်တုန်၏မျက်နှာပေါ်မှ အပြုံးသည် ချက်ချင်း အေးခဲသွားသည်။ သူ၏မျက်လုံးများအား ရွှေရောင်အလင်းတန်းက အပြည့်အဝ ဖုံးလွှမ်းထားလေ၏။

"အို ... "

ယခုအချိန်တွင် လုယွီ သစ်သားသေတ္တာအတွင်း ထည့်ထားသည့် ထိပ်တန်းအဆင့် ကောင်းကင်မူလရွှေဆေးပြား အပြားသုံးဆယ်ထံမှ ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်ဖွယ်ရာ ရွှေရောင်အလင်းတန်းကို ထုတ်လွှတ် ထားသည်။

အချိန်မဆိုင်းမတွဘဲ ပေါကြွယ်ဝသည့် ဆေးရနံ့များက အခန်းတစ်ခန်း လုံး ပြည့်နှက်သွားလေ၏။ လူတိုင်း သူတို့ကိုယ်သူတို့ မထိန်းချုပ်နိုင်တော့ ဘဲ ဆေးရနံ့များအား နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း ရှုလိုက်ကြသည်။ ချက်ချင်းပင် သူ တို့သည် နွေးထွေးသော အပူစီးကြောင်းတစ်ခုက သူတို့၏ အတွင်းအင်္ဂါများ တစ်လျှောက် စီးဆင်းသွားပြီး မောပန်းနွမ်းနယ်မှုများ ဖယ်ရှားပစ်လိုက် သည်။

‘ဒီ ဆေးက ဘာလဲ’

နတ်ဆေးသမားတော်တုန်၏ အမူအရာ ရုတ်ခြည်း ပြောင်းလဲသွားသည်။ သူက ပါးစပ်ကိုကျယ်ကျယ် ဟထားသော်လည်း စကားတစ်လုံးမျှ ပြောဆို နိုင်ခြင်းမရှိတော့ချေ။

သူက လုယွီအနီးသို့ တဖြည်းဖြည်း ချဉ်းကပ်မိရာ ဆေးပြားတစ်ခုချင်းစီ တိုင်းသည် ရွှေရောင်အလင်းတန်းနှင့်အတူ ခန့်ညားထည်ဝါသည့် အော်ရာ ခပ်မှိန်မှိန် ပါဝင်နေသည်အား သတိပြုမိခဲ့သည်။

ဆေးပြားတစ်ပြားစီတိုင်းသည် ချောမွတ်နေပြီး ရှေးဟောင်းနတ်ဘုရား တစ်ပါး ပြုလုပ်ထားသကဲ့သို့ ထင်မှတ်နိုင်သည်။ ၎င်းဆေးပြားများ၌ အညစ်အကြေး အရိပ်အယောင် တစိုးတစီမျှ ရှာမတွေ့ပေ။

"ဒါက အဆင့်မြင့်အဆင့် ဆေးပြားတွေလား ... မဟုတ်သေးဘူး ... ငါက တာလျန့်နိုင်ငံတော် အတွင်းမှာ တစ်ခုတည်းသော အဆင့်မြင့် ဆေးပြားဖြစ် တဲ့ မီးတောက်တားဆီး ဆေးကိုမြင်ခဲ့ဖူးတယ် ... အဲဒီဆေးက အခုဆေးရဲ့ အဆင့်ကို ရောက်ဖို့ အများကြီးလိုသေးတယ်"

နတ်ဆိုးသမားတော်တုန်၏ နှလုံးသားအား ရုတ်တရက် ရိုက်နှက်လိုက် သကဲ့သို့ ခံစားလိုက်ရပြီး သူ၏မျက်လုံးများက မယုံကြည်နိုင်မှုများ ထင်ဟပ်နေသည်။

"ဖြစ်နိုင်တာက ... ဒါ ... ဒါက ထိပ်တန်းအဆင့် ဆေးပြားလား"

ယခုဆေးပြားသည် နတ်ဘုရားအလင်းတန်း ထုတ်လွှတ်ထားပြီး မည် သည့် အညစ်အကြေးမျှ မပါဝင်ပေ။

ထိုအရာက ထိပ်တန်းအဆင့် ဆေးပြားများ၏ အထူးစွမ်းအားဖြစ်ပေ၏။

"မမ ... မမရဲ့ခန္ဓာကိုယ်က အားနည်းနေသေးတယ် ... ဒါကြောင့် မမက

တစ်ကြိမ်ကို ဆေးပြားတစ်ပြားပဲ သောက်လို့ရမယ်"

လုယွီက ဘေးပတ်ဝန်းကျင်မှလူများ၏ အံ့ဩတုန်လှုပ်နေသည့် အကြည့်များကို ဂရုမစိုက်တော့ဘဲ လုလမ်ရွှမ်း၏ ပါးစပ်အတွင်းသို့ ကောင်းကင်မူလ ရွှေဆေးပြားတစ်ပြား ထည့်ပေးလိုက်သည်။

လုလမ်ရွှမ်းက လုယွီ၏ကြင်နာမှုကို ငြင်းပယ်ခြင်းမပြုဘဲ ဆေးပြားအား မျိုချလိုက်လေ၏။
